

ROVANIEMEN

RESERVUUPSEERIKERHO R.Y.

1937 — 1957

Handwritten signature

ROVANIEMEN
RESERVUPSEERIKERHO r.y.

1937-1957

TERVEHDYS

Rovaniemen Reserviupseerikerhon täyttäessä 20 vuotta esitän kerhon johdolle ja kaikille jäsenille hittomme parhaat onnentoivotukset. Uskon, että ne, jotka aikomaan perustivat Rovaniemen Reserviupseerikerhon ja ne, jotka sitten ovat määrätietoisesti ja suurella harrastuksella vienneet kehitystä eteenpäin, nyt ovat tyytyväiset työnsä tuloksiin.

Viime kuukausien aikana on erityisesti reserviupseerien piirissä valinnut huolestuneisuus maanpuolustuksemme nykyisestä kunnosta. Tällaisiin mielteisiin ovat antaneet ai-

heen maailman yleisessä tilanteessa sattuneet muutokset. Vaikuttaahan siltä kuin se ajanjakso jolloin yleisestä aseiden riisunnasta, olisi lopussa ja päinvastaiseen menettelyyn tähtäävä toiminta olisi tunnusmerkillistä monelle kansakunnalle. Tiedämme tosin hyvin, ettei vaaka laske puoleen eikä toiseen rippuen siitä, mihin maamme punnus pannaan. Toisaalta tiedämme kuitenkin myös, että isoisten erimielisyydet voivat johtaa tilanteeseen, mikä merkitsee uhkaa maamme vapaudelle ja itsensä määräämisoikeudelle. Sen vuoksi on maamme tulevaisuudesta virallisesti vastuussa olevien kiireellisesti tehtävä kaikki mahdollinen maanpuolustuksen hyväksi. Onhan puolustustaloksemme yksi itsenäisyytemme tärkeimpiä todellisia perusteita. Viime aikoihin asti vallinnut pyrkimys tinkiä puolustusmenoista elintason kohottamiseksi voi ehkä piankin osoittautua kohtalokkaaksi ja kausaskantoiseksi virheeksi.

Äskettäin on julkisuudessa painostettu sitä selkkaa, että maan poliittinen itsenäisyys ja toimintavapaus ovat suoraa verrannollista sen puolustuskykyyyn. Tämä sisältää meille reserviupseereille ohjeen vastaistakin toimintaa varten.

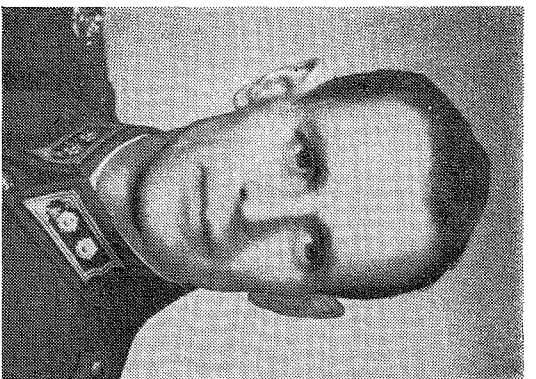
Suomen Reserviupseeriiton puheenjohtaja

Majuri Ilmo Ollinen.

Rovaniemen Reserviupseerikerhon toiminta on alusta alkaen ollut määrätietoisia työtä maanpuolustuksen hyväksi käsitäten se jäseniensä vapaaehtoisen valmentamisen vaaran päivien varalle sekä maanpuolustustahdon lujittamisen muidenkin kansalaisten keskuudessa. Tämä työ on temmannut mukaansa yhä enenevässä määrin Rovaniemen reserviupseeristoa, niin että kerhon jäsenmäärä on kotipaikkansa asukasluokuu nähdén nykyisin suhteellisesti suurimpia koko maassamme. Kerhon suorittama työ ja sen vaikutus ei kuitenkaan ole kohdistunut yksinomaan sen kotipaikkaan Rovaniemeen, vaan paljon laajemmalle. Sotien aikana jokainen kerhon silloinen jäsen oli viimeistä miestä myöten heille määrättyissä tehtävissään, eräät kotirintamalla, mutta useimmat taisteltantereilla kautta koko Suomen, ja he täyttivät tunkimättömästi velvollisuutensa viimeiseen asti. Raskaat olivat myös kerhon antamat vertiurit, & sankarivahajaa ja vielä suurempi lukumäärä invalideja.

Välttömästi sotien päätyttyä, jolloin maanpuolustusta pidettiin laajojen kansalaisympirien keskuudessa toivotomana ja turhana, vieläpä tuomitavana ja rikollisenakin, kokosivat rintamilta palanneet jäljelle jääneet kerhon jäsenet rivinsä tuhoutuneen kotikauppalaansa rauhoille ja ryhtyivät pystyvänsä ja säikkymättöminä entistä suuremmalla innolla helle rakkaaksi käyneeseen työhön lyödyn maanpuolustususkon ja -hengen henkin herättämiseksi ja lujittamiseksi. Mutta tätä työtään he eivät tällöin rajoittaneet vain omaan kotipaikkakuntansa ja oman kerhonsa jäseniin, vaan ulottivat sen koko Lapin käsittäväksi. Rovaniemen Reserviupseerikerhon jäseniä jällehtiin silloin kehoittamassa naapurikerhojensa jäseniä jälleen toimintaan. Niinkään heidän toimestaan ja aloitteestaan syntyi läänimme uusia kerhoja, joita Rovaniemen Reserviupseerikerho alkuaikauksissa tuki monin tavoin sekä henkisesti että rahallisestikin. Rovaniemen Reserviupseerikerhon aloitteesta syntyi näinä vuosina kiinteä yhteistoiminta kaikkien Lapin läänin reserviupseerikerhojen välillä, mikä sai vuosien varrella yhä laajenevat mitat ja entistä kiinteämmät muodot. Tästä yhteistyöstä kehittyi ajanoloon Lapin Reserviupseeriipiiri, jonka käyttämät toimintamuodot ovat olleet osaltaan esikuvina reserviupseeriliiton otaessa myöhemmin käytäntöön koko maata käsitteävään piiriorganisaton. Jatkuvasti ovat nimenomaan Rovaniemen kerhon jäsenet olleet läänissämme tämän organisatation

Rovaniemen Reserviupseerikerhon perustamisesta tulee tänään kuluneeksi 20 vuotta. Noinin vuosin sisältä, patsi vihitysä ja toverilista kerhotoimintaa, myös itsenäisyytemme raskaimmat koettelemukset, molemmat puolustusotamme, joissa kansamme niin henkinen kuin aineellinenkin kestäkyky joutui äärimmäisen kovalle koetukselle. Reserviupseeristo muodosti noina vuosina armeijan ja koko kansan selkärangan, joka kesti ja jonka henkinen panos — maanpuolustustahdo — vaikutti ratkaisevasti kansalliseen eheytymiseen ja sen voimien kokoamiseen silloin, kun isänmaan kohtalo oli ratkaistavana.

Sotien jälkeisenä aikana ovat reserviupseerikerhot joutuneet, olosuhteista johtuen aina viime vuosin saakka, yksinään hoitamaan maassamme vapaaehtoisia maanpuolustusasioita. Ne ovatkin siinä suhteessa toimineet kiitoksen ansaitsevalla tavalla. Perinteille uskollisina ne ovat varsinaisen sotilasuonteisen ammatikasvatuksen ohella juurruttaneet nuoreen reserviupseeripolveen ja vartuvaan nuorisoomme maanpuolustustahtoa ja isänmaallista ajattelutapaa. Tämä aatteellinen kasvatus ei ole rajoittunut vain kerhotoiminnan piiriin, vaan jäsenistön välityksellä ulottunut myös jokapäiväisessä elämässä kansainmisiin ja kodin keskuuteen. Uskon vakaasti, että tämä kylvökantaa aikanaan hedelmän.

Ohittelen Rovaniemen Reserviupseerikerhoa ja toivotan sen Isänmaan parasta tarkoitavalle työlle jatkuvaa menestystä ja sinuausta.

Rovaniemen sotilaspiirin päällikkö

Everstiluutnantti *T. Hannila.*

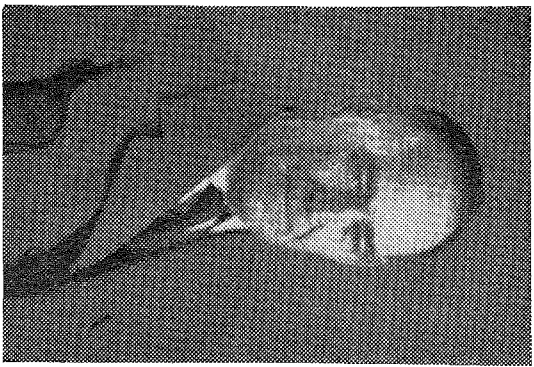
johdossa monissa sen eri tehtävissä usean miehen voimalla. Näin voidaankin hyvällä syyllä sanoa, että Rovaniemen Reserviupseerikerho on muodostunut Lapin Reserviupseeriipiirin kantakerhoksi. Lapin Reserviupseeriipiirin ja sen kerhojen puolesta lausun Rovaniemen Reserviupseerikerholle, sen tänään vietettävään toimintansa 20-vuotisjuhlaa, parhaat onnittelet sekä samalla kiitokset siitä suuriarvoisesta työstä, jota kerho ja sen jäsenet ovat parin vuosikymmenen aikana suorittaneet vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi ja maanpuolustustahdon ja -hengen lujittamiseksi sekä kotipaikkakunnallaan että koko Lapin läänin alueella.

Lapin Reserviupseeriipiirin puheenjohtaja

Majuri *P. V. Penttikäinen.*

Rovaniemen Reserviupseerikerhon perustaminen

Perustamisseen johtaneet syyt ja seuraukset

Tultuani määrättyksi lokakuussa 1936 Pohjolan suojeluskuntapiirin I alueen aluepäälliköksi (Rovaniemen ja Alakemiön suojeluskunnat) saavuin Rovaniemelle lokakuun alkupäivinä. Enhän tunteutunut laisinkaan Lappia enkä sikäläisiä asukkaita joten olin tietenkin vissin jännityksen vallassa. Heti alkuun jouduin kuitenkin huomaamaan että harrastus suojeluskuntatyöhön oli mitä parhain. Koin tässä suhteessa erittäin miellyttävään yllätykseen! Edeltäjäni, jääkärimaj. A. Perksalo, oli pysynyt huomaan tänne hyvin vastaanottavaisen ja harrastusta osoittavan suojeluskuntahengen. Oltisi nyt vain koetettava pysyttää tämä sama henki edelleenkin.

Siihtyyin Rovaniemelle Porin Ympäristön aluepäällikön toimesta ja siellä olin ollut kiinteässä kosketuksessa Porin esimerkilliseen suojeluskuntaan. Siellä oli upseeriostasoto perustanut erään Suomen ensimmäisistä Reserviupseerikerhoista ja sen toiminta oli päässyt läheltä seuraamaan ja nähnyt mitenkä tuloksellista ja hyödyllistä työtä se oli tehnyt sikäläisten reserviupseereiden keskuudessa. Siellä olikin esimerkillinen innostus työtä kohtaan. Mikä oli nyt luonnollisempaa, kuin että minäkin ottaisim tämmöisen kerhon perustamisen esille! Rovaniemellä oli suojeluskunnassa erittäin hyvä ja innostunut upseeri-osasto, mutta minun ei tarvinnut kauan tehdä havaintojani, kun jo huomasiin että huomattava osa upseerista ei ottanut osaa suojeluskuntien työhön. Syyt olivat mitä moninaisimmat, ehken kuitenkin pääasiallisin „laiskuus“. Ehken nämäkin saataisiin mukaan toimintaan oman kerhon perustamisen jälkeen?

Erään kerran upseeri-osaston harjoituksissa olin sitten asian puheeksi. Jotkut olivat heti myötämöisiä asiaan, mutta useimmat pitivät kerhon perustamista pahana, koska se vain „hajoittaisi“ nykyisen upseeri-osaston mitkä innostuneinta toimintaa ja siten voisi ehken heikentää koko tilannetta. Ymmärsin kylläkin tämänkin näkökohdan, mutta selosin, että kerhon koulutuksellinen toimintahan voitaisiin sisällyttää kokonaan Rovaniemen suojeluskunnan opetusohjelmaan. Tähän sain vastaukseksi etteivät „ei-suojeluskuntalaiset“

saavu silloin koulutustilaisuuksiin, jos ne pidetään suojeluskunnan puutteissa. Asia jäi tähän ja sai „hautua“ upseeri-osaston jäsentien mielessä.

Otin nyt yhteyden ei-suojeluskuntaan kuuluvihin upseereihin. Näistä oli ensikädessä mainittava majuri B. Helmolainen sekä silloinen luutnantti Tauno V. Mäki. Varsinkin nämä molemmat innostuivat heti kovasti asiaan. Siinä pohitessamme asioita lupasin hankkia mallisäännöt Porista, jotka sitten aikanaan tulivaikin. Nyt alkoi maaperän muokkaus ja niinhän siten kävi, että ottaessani seuraavan kerhan asian esille upseeri-osaston harjoituksissa, ei nimeltään vastaanrintaa enään esiintynyt. Jotkut piintyneet vanhoilliset yrittivät kyllä vieläkin selitellä asian „vahingollisuutta“, nimenomaan toiminnan hajottamisen merkeissä, mutta pohitessamme asiaa juurta jaksain on muistissani se kuva tilanteesta että kaikki myönsivät asian tarpeellisuuden. Oli saatava mukaan toimintaan kaikki reserviupseerit, myöskin ne, jotka eivät toimensa tai jonkun muun syyn takia voineet osallistua suojeluskunnan upseeri-osaston toimintaan! Käsitettiin että upseereiden jatkuva ajan tasalla pysyminen ja miksei „jälleenkoulutuskin“ oli siksi tärkeä asia että sen eteen oli tehtävä jotain. Ymmärsimmehän että me asuimme „kraaterin reunalla“ ja voimme millä hetkellä hyvänsä tarvita kaiken taitomme ja voimamme tositoimintaan. Silloin oli meidän myöskin oltava mahdollisimman valmiita ottamaan harteillemme ne tehtävät mihinikä itse kukin olimme määrättyt!

Oteutuani sitten vielä yhteyttä ei-suojeluskuntaan kuuluvihin upseereihin löimme kokousojan ja paikan kimmi ja tämä pidettiin sitten Pohjanhoviassa 28. päivänä tammikuuta 1937, siis „Tammisunnuntain“ vuosipäivänä!

Kokous sujui edeltäpäin suunnitelluissa merkeissä, mutta olen muistavaivani eräässä puheenvuorossa vieläkin varoitettun toiminnan hajottamisen vaarasta. Asianomainen „vastarannankitiski“ oli kuitenkin valmis näinkin liittyneään kerhoon muiden perustajien ohella, sekä osoitti siten omallakin toiminnallaan muuttaneensa käsityksensä täydelleen myönteiseksi, joten uskoisin hänen vastustuksensa johtuneen hänen luontaisesta „vastaanpuuramisesta“ enemmän kuin varsinaisesta asian kannattamattomuudesta.

Näin alkoi sitten Kerho vaelttaa sittemmin niin vaiherikasta taivaltaan ja huolimatta ajan aalloista saavuttaa nyt „täysi-ikäisyyden“ rajan kerhojen toiminnassa. Pajon sellaista mitkä muut maamme reserviupseerikerhot eivät ole kokeneet liittyy näihin vuosiin, mutta innolla ja asianharrastuksella on Kerho täytännyt paikkansa ja toiminnut rajoitetuissakin puutteissa yhteisen asiamme ja yhteisen isänmaamme hyväksi. Siitä on lausuttava kerholle mitkä lämpimmin tunnustus.

Olkoon johtotähtenä edelleenkin: „Peruskalliomme — Maanpuolustus“.

Jääkärimajuri Ejuvind Ahonius.

Ustentisyöden saavuttamisen jälkeen Suomen kansan aseennormien muuttaminen kansoihin oli defensiivinen. Kansa tahtoi puolustaa omaa maataan. Tämä tahto lujiitti yhä olojen vakinnuttua. Valtiovallan ensimmäisiä tehtäviä oli puolustuslaitoksen järjestäminen. Suojeluskunnat olivat vähitellen hajaantuneet, mutta pian niitä alettiin perustaa uudelleen. — Upseereitten kouluttamista varten perustettiin vuonna 1919 kadettikoulu ja reserviupseerikoulu vuonna 1920.

Hallitusvalta alkoi 1920-luvulta lähtien kiinnittää huomionsa puolustusvoimien kehittämiseen. Vuonna 1925 alkoivat upseerien ja aliupseerien kertausharjoitukset, joita sittemmin jatkettiin vuosittain. — Vuonna 1931 perustettiin Suomen Reserviupseeriliitto. Näistä ajatuksista, joita liikkui 1930-luvulla reservin upseereitten keskuudessa kerjoo majuri, professori N. A. Osara seuraavaa: „Kertausharjoituksissa alettiin ymmärtää, että asevelvollisuusajana saatu koulutus ja erityisesti johtajakoulutus oli puutteellista. Eräänlainen alemmuuden ja vajavaisuuden tunne ei usalle reserviupseerille niihin aikoihin ollut vieras. Vajavaisuutta tunnettiin toisaalta vakinaisen väen upseerien rinnalla joiden sekä perus- että jatkokoulutuksesta tiedettiin huolehdittavan, ja toisaalta verrattaessa itseä niihin joilla oli tilaisuus olla aktiivisesti mukana maanpuolustustyössä. Tätä pohjalta kasvoi ajatus että reserviupseeriston jatkokoulutuksesta oli pidettävä parempaa huolta.”

Muuan puoli, jota liiton alkuajkoina usein tähdennettiin, oli reserviupseerien vastuu koko kansan yleisen maanpuolustustahdon luomisessa. Nuorten reserviupseeriemme oli ennen pitkää astuttava joka-päiväisessä elämässään yhä vastuunalaistempiin toimiiin, ja että heidän aseennormittamisellaan on oleva suuri vaikutus maassa vallitsevaan ajattelutapaan.

Reserviupseerin velvollisuutena sanottiin myös olevan toimia „veljensä vartijana”, koska keijun kestävyöden määrää sen heikoin rengas.

Maanpuolustukselle mitä tärkein seikka, jonka käsittelyyn myös reserviupseerit järjestönsä kautta joutuivat osallistumaan, oli huoli armeijamme aseistuksen ja varustuksen riittämättömydestä.

Silmäys Suomen Reserviupseeriliiton alkuajkoina vallinneisiin mieläluihin osoittaa, että liikkeelle panevana voimana silloin todella oli tunne siitä vastuusta, joka itsekkunkin kohdalle sodan aikana saattoi joutua.

On vielä huomattavaa siitä suuresta isännällisestä innostuksesta, joka oli yleinen koko maassamme talvisotaa edeltäneenä aikana. Kermavalinmajuri evp. N. V. Hersalo sanoo: „Meillä on kokonaisyytemme ajan tehty voimaperäistä, vapaaehtoisista maanpuolustustyötä puolustustahdon lujiittamiseksi ja sotilaskunnan kohtiämiseksi sekä muutentkin valmennuttu monin tavoin kovien aikojen varalle. Sadattuhannet miehet ja naiset, jopa pojat ja tyttärekin, olivat vuodesta toiseen, vaitojaan säästämättä ja mukavuutensa

Perustamisesta talvisotaan

Alote Rovaniemen Reserviupseerikerhon perustamiseksi lähti usealta taholta. Vuosien 1936—37 vaihteessa ottivat silloiset resvämrikit A. Tolonen ja K. Geitel näissä merkeissä yhteyden Suomen Reserviupseeriliittoon ja pyysivät lähempiä tietoja kerhojen toiminnasta maassamme. Haluttua materiaalia saatiin helmikuun alussa, mutta Rovaniemellä oli perustamispuuhat saatu silloin jo omin voimin päätökseen.

Pohjanhoviin oli kutsuttu reserviupseereita 28. 1. 1937 neuvottelemaan omasta kerhosta. Kutsua oli noudattanut 23 upseeria. Kokouksen avasi kapit. E. Ahonius, joka valittiin myös sen puheenjohtajaksi. Hän selosti reserviupseerikerhojen toimintaa ja luki sääntöehdotuksen. Yliikään keskustelun jälkeen päätettiin perustaa Rovaniemen Reserviupseerikerho. Toiminta-alueeksi määrättiin kauppala ja sen lähymääristö. Liitto hyväksyi kerhon jäsenekseen 14. 2. 1937.

Kerhon ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin majuri evp. B. Heimoilainen ja johtokuntaan resvämrikit O. Luunki (varapuheenjohtaja), resvämrikit U. Paavilainen, K. J. Paassalo ja A. Aropalho

sekä varailta resvämrikit E. I. Snellman ja A. Tolonen. Sama johtokunta valittiin myös kerhon ensimmäisessä varsinaisessa vuosikokouksessa 8. 5. 1937.

Toimintaa hahmoteltaessa noudatettiin liiton yleisiä periaatteita: kerho ylläpitää yhteyttä reservin upseerien kesken, suo jäsenilleen tilaisuuden pysyä sotatallituksen ja sotilaallisen toiminnan kehityksen tasalla, toimii yhdyssteenä reservin ja vakinaisessa palveluksessa olevien upseereiden välillä, harjoittaa jäseniänsä ampuuna-aseiden käytöön ja kehittää isännällisten aatteiden elähyttämää reserviupseerikuntaa. Perustava kokous päätti pyrkiä näihin tavoitteisiin hienojen ja muiden koulutuslaitosten seikkä kerhoiltojen avulla. Yhteistoimintaa suojeluskuntajärjestön ja Lapin Rajavartioston välillä oli saatava alkaen.

Vuoden 1937 aikana kerho järjesti kaikkiaan 16 luentoilaisuutta ja yhden maastorekellin. Luentoja pitivät majuri Heimoilainen ja kapiteeni Ahonius. Niitä oli kuuntelemaassa noin 15—20 jäsentä. — Seuraavana vuonna kerhon toimintalaajeni: perustettiin suunnistus-, ampuuna- ja kerhotoimikunnat. —

uhvaten uurrastaneet tässä tarkoituksessa teon-armeijoitien lippujen ympärillä, puolueiden jläppuolle kohoavta isännällisin tunnaksin. Kamariupolustusintoiu ei kestä todellisuuuua, eikä sitä kestä vakava puolustusshalukkaan, ellei se ole organisoitu.”

Edellä olevan perusteella tunntu luonnolliselta, että Rovaniemen nuoressa kauppalassa, jossa sekä suojeluskunta- että urheilujärjestöt olivat saaneet jo vankan jalansijan, pian alettiin kaivata myös reserviupseerien omaa yhteenliittymää. Kauppalan ja lähimppäristön virkamiesten keskuudessa oli monia nuoria reserviupseereita, jotka panivat asian viireille.

Kuitenkin pidettiin kesällä 1938 vain yhden ampumakilpailun; syksyllä valitettiinkin toiminnan vähäisyyttä. Luentoja tosin oli edelleenkin. Omien voimien lisäksi apua saatiin LR:sta; kap. Karanko luonoi sissitoiminnasta.

Syksyllä ja keväthalvella kerho järjesti maastoretket Kuusamoon ja Sallaan. Kuntaankin osallistui partikummentä jäsentä. Retkillä tutustuttiin tuleviin taistelumaastoihin ja saatiin kokemusta hiihto- ja talviolosuhteista.

Vapaaehtoiseen upseerien jatkokoulutukseen osallistui rovanieneläisiäkin reserviupseereita. Kuusi heistä sai suoritetuun joukkueenjohtajakurssin siirron komppaniapäällikkökoulutusryhmään.

Talvella 1939 oli rajojen ilmoittamiskysymys päivän probleemi. Itärajan pohjoisosan turvaaminen asikarrutti Lapin väestöä. Luutnantti P. Karvon aloitteesta Rovaniemen reserviupseerikerhon kokouksissa asiasta keskusteltiin useaan otteeseen. Päätettiin kutsua koolle yleinen kansalaiskokous neuvottelemaan Pohjois-Suomen itärajan varmistamisesta. Kun Kannasta parhailaan ilmoitettiin ja muistettiin pohjalasten vanhastaan itse puolustaneen rajojaan, uskottiin Kansan tuntevan omien asuinseutujensa rajojen turvaamisen nykyin velvollisuutekseen. Valtiovaltia tuntui unohtaneen Pohjois-Suomen turvaamisen. Sen huomio on nyt kiinnitettävä tännekin.

Kansalaiskokous pidettiin Rovaniemen VPK:n talossa 25. 4. 1939. Osanottajia saapui eri puolilta Lapia lähes 300 henkeä. Kokoukselle esitti kerhon puheenjohtaja kap. Wegelius alustuksen: Pohjois-Suo-

mea uhkaa vaara idästä. Tämä vaara kasvaa yhä. Neuvosto-Venäjä on aina oleva hyökkääjän edullisessa asemassa. Voimia on pyrittävä tasottamaan sekä puolustusvoimiemme mielisillä paremmuudella, että itärajaan ilmoittamalla. Viime mainittu tapahtuu parhaiten siten, että kukin maakunta ilmoittaa oman kohtansa.

Kokous päätti lähettää puolustusministerille julkilausuman, joksi hyväksyttiin insinööri luutn. A. Risikun ehdotus keskussteijussa tehtyjen pienten muutosten jälkeen. Siinä 1) todetaan mielihyvällä Kannaksen ja Ahvenanmaan ilmoittamien, mutta tunnetaan syvää huolestumista pohjois-Suomen puolustusmahdollisuuksista, 2) pohjois-Suomi tarjoaa työvoimaa ja varoja ilmoitustutkintaan, 3) kokouksen osanottajat lupaaat toukokuun 16 päivän palikan mainittuun tarkoitukseen ja 4) pohjois-Suomen osalta olisi ensimmäin ilmoitettava Jäämeren rannikkoa lähinnä oleva raja.

Ns. Rajan Turva-kansalaiskeräys sai Rovaniemellä alkunsa tästä tilaisuudesta. Seuraavana päivänä useat kauppalalaiset ilmoittivat luovuttavansa mainitun päivän palkan keräykseen.

Pohjois-Suomen itärajan ilmoittamisen puuhaaminen osoittaa, että ilkkeelleparavana voimana reserviupseerien piirissä silloin oli tunne siitä vastuusta, joka itse kukin kannettavaksi sodan aikana saattoi tulla.

Juuri talvisodan kynnyksellä Rovaniemen Reserviupseerikerhon toiminta oli vilkkaimmillaan. Kesällä 1939 järjestettiin useita ampuma- ja suunnistuskilpailuja. Ensi kertaa oli rovanieneläisiäkin mukana liiton

maastokilpailuissa Kuopiossa. Kilpailujen ja harjoitusten määrää päätettiin edelleen lisätä. Kerho pyrki hankkimaan itselleen omia aseita ja patruunointa.

Syksyllä yleispoliittinen tilanne oli entistään huolestuttavampi. Kerhon kokouksessa puheenjohtaja, kap. Wegelius kehotti jokaista jäsentä toimimaan mahdollisimman kiinteästi vastaisen varalta. — Syksyn ohjelman pääteemana oli hyökkäystaistelun. Luentoja pidettiin joka perjantaina. Loka- ja marraskuun ajaksi oli suunniteltu maastoharjoituksia. Samana päivänä, jolloin useat kerhon jäsenet saivat kutsun sotaa edeltäneisiin kertausharjoituksiin, 8. 10. 1939 reserviupseerit olivat ampumakilpailuissa.

Välirauhan aika

Lokakuun aikana v. 1940 kokoon-tuivat kerhon johtokunnan jäsenet kap. Wegelius, luutnantti Allanko ja Karvo tavallisesti v:n kotona. He päättivät koettaa jatkaa kerhon toimintaa ja kutsua yleisen kokouksen, joka olisi samalla vuosikokous. Tämä tapahtuikin 15. 10. 40, muutama jäsenä. Kerho jatkoi siitä mihin edellä oli päästy.

Samana syksynä vieraili Reserviupseeriliiton pääsihteeri, luutn. Uolevi Räsänen Rovaniemellä, esitel- moiden liiton toiminnasta kerhon kokouksessa.

Kerho teki marraskuussa 1940 kap. P. V. Penttikäisen aloitteesta liitolle esityksen metsätöryhjäjäien kouluttamisesta reserviin upseeriksi. Aloite sai liiton myönteisen kannatuksen. Liitto välitti sen edelleen puolustusvoimien pääesikun-

Silloin olivat myös liiton maastokilpailut, joihin jäseniä osallistui. Ylimääräisten kertausharjoitusten alettua Rovaniemen Reserviupseerikerhon toiminta olosuhteiden parosta pysähtyi.

Perustamisvuonna kerhon jäsenmäärä oli 41 ja v. 1938 jo 54. Sodan alussa jäseniä oli kuitenkin taas vain 46. Joskaan jäsenmäärä ei ollut juuri kasvanut oli toiminta sen-sijaan laajentunut useille aloille ja saavuttanut alun haparoinnin jälkeen huomattavia tuloksia. Kerhon upseerit olivat hyvin valmistautuneet tuleviin tapahtumiin, joissa he nuiden mukana tuottivat kunniaa koko Suomen reserviupseerikunnalle.

nalle, joka ryhtyikin aloitteen aiheuttamien toimenpiteisiin.

Talvella jatkettiin luontotoimintaa. Sotilaalisia harjoituksia ei katsottu tarpeelliseksi; juurihan oli saatu käytännön kokemusta. Tavalliseen tapaan oli vuosikokous keväällä 1941. Työskentelyä jatkettiin edelleen entisten toimikuntien puitteissa. Ensi kertaa oli esillä sodasta kärsimään joutuneitten huoltamien. Kerho otti erään sotaorvon kummilapsekseen.

Kerhon jäsenmäärä oli kasvanut kaksinkertaiseksi; se oli jo 95.

Jälleen alkoi sota. Reserviupseerikerhon toiminta keskeytyi toistamiseen. Sodan jälkeen kokoonnuttaessa olivat olosuhteet uudet, kerhon tehtävät uudet ja toiminnan muodoitkin uudenlaiset.

Ensimmäisen kymmenvuotiskauden loppu

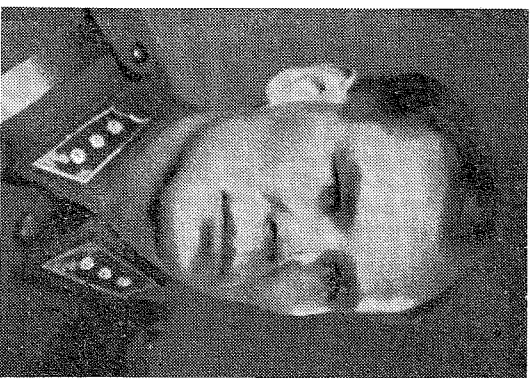
Sodan jälkeen Rovaniemen Reserviupseerikerho aloitti työskentelynsä väliaikaisen toimikunnan johdolla. Tämän puheenjohtajana oli majuri P. V. Penttikäinen. Vuoden 1945 aikana liitolta tulleissa kierto-kirjeissä hahmotellaan tulevaisuuden suunnaviivat. Ohjelmaa on uusia. Sodasta kärsimään joutuneitten reserviupseeritien ja heidän perheittensä avustaminen astuu etusijalle. Jo helmikuussa v. 1944 kerhon silloinen johto anoi kaatuneitten reserviupseerien omaisille avustusta. Saatiinkin 27 000 markkaa viidelle perheelle jaettavaksi. — Kaikki kerhon toiminta oli suunnattava varojen keräämiseen huolto-työtä varten.

Sotilaallinen koulutus saa nyt jäädä taka-alalle. Esitelmätilaisuuksissa kyllä käsitellään käydyn sodan

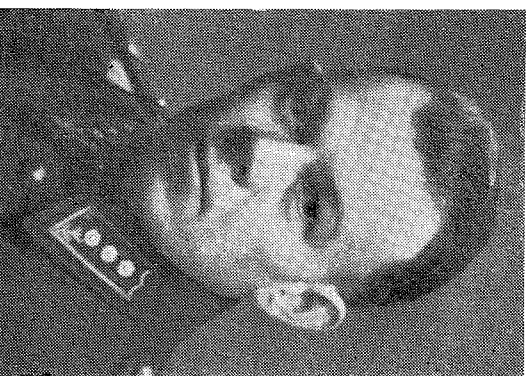
antamia opetuksia. Uutta kehitystä on myös seurattava. Kunkausitain kokoomutaan kerhoittoihiin, joissa on hauskaa ohjelmaa ja joskus naisväkikin mukana. Juhlia järjestetään, saadaan tuloja kerhon toimintaan. Opiskelua, etenkin kielten opiskelua kerhoille suositellaan. Urheilutoimintaa pyritään maasto-kiilpailujen muodossa kehittämään.

Nyt käytiin maastojuoksu-, suunnistus- ja hiihtokiilpailuja, joissa oli lisäksi kartanlukua ja arviontia. Kerho otteli Rajavartioston ja Sotilaspöytäupseeritien kanssa. Lapin Reserviupseerikerhojen ja RUL:n kiilpailut saatiin pian käyntiin.

Keväällä 1946 pidettiin pitkää aikaa säännönmukainen kerhon vuosikokous. Uusiin oloihin koettiin soveltaa liiton antamia ohjeita.

Kapiteeni Eero Utrponen
Puh.johd. 1955

Kapiteeni T. Saari
Puh.johd. 1956

Syksyllä kerhon säännöt päätettiin uusiksi. Seuraavana vuonna kerho rekisteröitiin.

Vuonna 1947 oli kerho toiminnut kymmenen vuotta. Siitä oltiin taas

Luentotoiminta

Kun v. 1946 Rovaniemen Reserviupseerikerhon toimintaa päätettiin jatkaa ja ohjelmaa hahmoteltiin, olivat ensimmäisinä esillä luentotoimintat. Näitä saatiinkin heti järjestettyä. — Alkuvuosien luentojen aihepiiri käsitteli kolmea alaa: sekä kotimaassa että ulkomalla saatuja sotakokemuksia, puolustustoiminnan nykyistä tilaa ja sen tulevaisuutta sekä Lapin taloudellisia oloja. Käsitteilyä laajeni. Uusiin keksintöihin, jotka eivät vielä sodan aikana olleet ehtineet tänne asti, voitiin nyt tutustua: atomivoima, tutkaradio jne. RUL:n edustajat selostivat liiton toimintaa, LR:n upseerit Rajavartiolaitoksen organisaatiota, Sotilaspöytäupseeritien kiinnitettiin huomiota esim. väestön suojeluun, Pohjois-Suomen tai Skandinavian puolustusvalmiuteen. Talvisota on tulut ilmeisesti tarkasti opiski otettuna. Kerhon toimintavuosi on luentotoimintaa silmällä pitäen jakautunut syys- ja kevätkauteen. On pyritty saamaan molempien osalle kolme neljä luentoa, tasaisesti noin kuukauden välein. Luentojen yhteydessä on varsinkin viime aikoina näytetty aiheeseen liittyviä elokuvia. Tilaisuuksien ja niihin osallistuneitten määrä ilmenee seuraavasta:

Vuosi	Luentoja	Elokuva-	Osallistuneita
1946	2	—	—
1947	7	—	196
1948	5	—	156

vasta alussa, oikeastaan kolmatta kertaa. Nyt kerhon toiminta saavutti lopulliset muotonsa. Seuraava kymmenvuotiskausi on edellistä yhtiä parempi.

Vuosi	1949	8	—	275
1950	7	1	303	
1951	6	1	240	
1952	5	2	396	
1953	7	1	417	
1954	7	2	482	
1955	7	1	355	
1956	5	1	330	

Monet luennonsijat on kerho saanut puheenjohtajansa majuri P. V. Penttikäisen puhtaamina. Usein on liitto tai piiri ollut asian takana. Viimeainnissa tapauksessa luennonsija on käynyt muutenkin Lapin Reserviupseerikerhojen vierana. — Huomattava osa kerholle esitelmöivästä on ollut LR:sta tai Rovaniemen Sotilaspöytäupseeritistä.

Talvella 1949 kävi kerhon entinen puheenjohtaja majuri E. Ahonius Rovaniemellä luennoiden kaksi kertaa aiheesta suomalaisen ja venäläisen tahtitikka talvisodassa.

Lokakuun lopulla v. 1952 saapui kenr. luutn. A. Blich luennomaan sodan keskiöidosta. Paria viikkoa myöhemmin kuultiin kenr. majuri R. Laguksen esitelmää panssaridivisioonan toiminnasta Kannaksella v. 1944. Molemmat kenraalit kävivät kerhomme toimesta muillakin Lapin paikkakunnilla. Seuraavana keväänä oli kenr. luutn. K. L. Oesch seuroissa Kannaksen murtoimista. Näitä luentoja on oltu runsasluukuisesti kuullessa.

Vuoden 1953 syksyllä saatiin kuul-

Ja prof. I. A. Punttilan esitelmiä: Suomen kansainvälinen asema. Seuraavan vuoden luentovieraista mainittakoon kenraalutn. P. Autti. Hän käsittelee Karjalasta saatuja talvi-sotakokemuksia. Vuonna 1955 kuului kenraalutn. V. Ohnosen luennot Korean sodasta sekä psykologisesta sodasta.

Huomattavista, pari kertaa tai useamminkin täällä käyneistä esitelmätoimijoista mainittakoon vielä ev. Y. A. Järvinen, ev. V. Karanko, RUL:n pääsihteeri kaptn. Uolevi Räsänen, eduskunnan puoluusturvallouksen puheenjohtaja, kaptn. A. Paasanen ja vuorineuvos I. Kiiven. Lapin Rajavartioston entisen ko-

Urheilutoiminta

Kerhon sodan jälkeinen urheilutoiminta alkoi Taipaleenkylässä pidetyllä suunnistuskilpailulla jo v. 1946. Seuraavana vuonna kilpailujen ala laajeni. Siltä lähtien otettiin yhteen talvella hiihdon, keväällä ja syksyllä suunnistuksen ja keuhkokuivauksen merkissä. — Näissä kilpailuissa oli lisäksi arvioinnittavia; vuodesta 1947 tuli kartanluku etusijalle tavallisen arvioinnin jäädessä vähitellen kokonaan pois.

Ensimmäiset kilpailut olivat Rovaniemen kerhon jäsenilleen järjestämiä. Jo v. 1947 aloitettiin Lapin Reserviupseerikerhojen yhteiset kilpailut. Rovaniemellä pidetyssä kerhojen urheilu-upseerien kokouksessa päätettiin järjestää vuosittain kahdet kilpailut liiton ohjeiden mukaan. Lapin läänin kerhojen urheiluasioista päättämään perustettiin toimikunta. Kun RUL:n piiri-jako toteutettiin v. 1952 ja Lapin

mentajan, nykyisen kenraalimajuri A. Pennasen luentoja kerho on saanut kuunnella varmaankin useamminkin kenenkään muun pitämiä. Myös kaikki Rovaniemen Sotilaspiirin päälliköt ovat esitelmöineet, samoin muut Sotilaspiirin Esikunnan upseerit.

Edellä mainittujen lisäksi ovat luennoineet: jalkaväenkenr. Heinrichs, eversti Valo Nihtilä, eversti L. Könönen, eversti T. Peisara, eversti E. Kuuseja, eversti A. Kuennmaa, evl. luutn. Matti Tihtola, evl. luutn. A. Suurkari, evl. luutn. Y. Eriksson, evl. luutn. O. Korhonen ja evl. luutn. V. A. Mäki.

Piiri perustettiin, valittiin urheilutoimikunta huolehtimaan piirikilpailuista.

Lapin kerhojen välisissä otelemissa Rovaniemen kerho voitti ensimmäiset kiertopalkinnot omakseen muiden saamatta ainoatakaan kinnitystä niihin. Vuonna 1950 sattui ensi kertaa, että Rovaniemen kerho jäi toiseksi, voittajia oli Kemijärvi. Kuitenkin rovaniemeläiset ovat olleet senkin jälkeen piirin kilpailuissa aivan kärjessä, ja kerhon voimakkuudesta kertoo se, että usein on kakkois-joukkuekin menestynyt kohtalaisesti.

Jo toisesta sodan jälkeisestä toimintavuodesta lähtien kerho on osallistunut RUL:n mestaruuskilpailuihin. Menestys on ollut vaihteleva, ensimmäisellä kerralla se oli hyvä: yleisessä sarjassa oli kaptn. E. Mehto 8 ja ikämiehissä luutn. U. Maatela 9, kerho oli 8. kaikkiaan 24:stä osallistujakerhosta. V. 1948

kerho saavutti seltsämännen sijan liiton talvimestaruuksista oteleissa. Seuraavalla kerralla kerho oli taas kahdeksantena. Näin hyvää joukkuehulosta ei ole myöhemmin saavutettu. Parhaista yksityistuloksista mainittakoon seuraavat: V. 1950 talvikilpailuissa Imatralla saavutti luutn. P. Vaarala kahdenneitoista ja luutn. E. Lauri kahdenneikymmenen sijan, v. 1952 samoissa kilpailuissa oli ikämiehissä luutn. A. Outamo 22, seuraavana vuonna hän oli kesäkilpailuissa 10.

Heti sodan loputtua aloitettiin edelleenkin ohjelmassa olevat Lapin Rajavartioston Esikunnan, Rovaniemen Sotilaspiirin Esikunnan upseeritien ja kerhon väliset maasto-ottelet. Näissä oli samat lajit kuin RUL:n kilpailuissa. Useimmiten kerhon joukkue on päässyt ensi sijalle.

Kautta koko kerhon toiminnan ajan ovat sen upseerit oteleet jäsenienvälisissä maastokilpailuissa. Nämä ovat tavallisesti olleet katsantuksia, joihin perustteilla on valittu kerhon edustajat edellä mainittuihin kilpailuihin. — Viime vuosina on paikkakunnan suunnistusta harrastava urheiluseura koettanut saada kerhon jäseniä kilpailuihinsa ja siten helpottanut kerhoa kilpailujen järjestämisessä.

Rovaniemen kerhon parhaiten menestyneistä upseereista on ensiksi mainittava luutn. A. Outamo. Hänellä on lähes yhtä monta ensimmäistä kuin kilpailuakin. Seuraavana on luutn. P. Vaarala, jolla on tassaasi usean vuoden ajalta kärkitiloja. Sitten tulevat melkein tasan päsinä luutn. E. Lauri, väänr. V. Halonen, väänr. T. Ahtola, luutn. H. Jussila, luutn. O. Alajääskö, luutn.

M. Halvari, luutn. U. Maatela ja vielä monet muut.

Urheilijoiden lisäksi tulee vielä muistaa toimitsijoita. Eräässä kerhon vuosikerhomuksessa sanotaan: »Suuri ansio hyvistä sijotuksista lankeaa, paitsi tietenkin kilpailijoille, jotka vuodesta toiseen ovat uskollisesti jaksaneet pysyä mukana, myöskin kerhon urheilu-upseerille kaptn. T. Saarelle, jonka lähimpänä apulaisena kilpailujen järjestelyssä on toiminnut luutn. F. Vähä-titto. Varsin monet ovat ne sunnuntait, jotka he ovat viettäneet Ounasvaaran maastossa mitalien ja merkitten maastopisteitä tai muissa kilpailujen järjestelypuuhissa. Antakoon heille tyydytystä tietoisuus siitä, että tämä työ on ollut tuloksista tuotavaa.» Vuonna 1955 valittiin kaptn. T. Saari RUL:n urheilutoimikuntaan.

Kerhon ampuamotoiminta alkoi vuonna 1948, jolloin RUL pääsi Suomen Ampujan Liiton jäseneksi. Kesällä saatiin Rovaniemellä pystyttyn reserviupseerien ja aktiiviupseerien väliseen pistooliammuntakilpailu. Sittemmin toiminta oli pyhähdyksissä aina vuoteen 1954 asti. Syksyllä 1954 täydennettiin kerhon sääntöjä siten, että urheilunammunta sisällytettiin virallisesti kerhon toimintaan. Tällöin kerholle valittiin ampumatoimikunta, jonka johtoon tuli kaptn. V. Kosonen.

Kesällä 1955 käytiin piiriin kerhojen keskeinen prosenttiammunkilpailu kotiradolla. Jäsenluvuultaan suurena kerhomme ei menestynyt vaan jäi kuudenneksi. Seuraavana vuonna kerho lähetti jo jäseniään RUL:n mestaruusammuntoihin. — Suurempi joukkue osallistui viime vuonna Kemijärvellä pidettyihin

piirin henkilökohtaisiin sekä joukkueestaruuskilpailuihin. Ensiksi mainituissa voitti rovaniemeläinen vänr. J. Mäkelä pistooliammunnan kapt. M. Muhlösen ollessa toisena. Pienoisiväärillä saavuttivat kerhomme jäsenet sijat toisesta seltsenänteen Kummankin lajin joukkuevoitto tuli Rovaniemelle.

Vuoden 1954 alussa ehdotti luuth. M. Koskinen, että kerho ottasi ohjelmansa myös partiokilpailun. Syksyllä päätettiin yleinen kokous täydentää kerhon kilpailuohjelmaa vastaavalla tavalla. Tosin jo edellisessä vuonna kerho osallistui piirin järjestämään »Autojen syyskilpaan» vieläpä hyvällä menestyksellä: ensimmäinen joukkue oli paras ja toinen pääsi neljänneksi. V. 1955 vastaavat kilpailut käytiin Kemijärvellä. Rovaniemelaisten partio oli toinen, mutta luuth. M. Koskinen ensimmäinen. Viime syksynä Veitsiluodossa ei sensijaan saavutettu yhtä hyviä tuloksia.

Muusta urheilutoiminnasta muistettakoon voimistel- ja lentopalloilut, joihin on kokoonnuttu maanantaisin.

Kerhon urheilutoiminnan huipputapauksen muodostavat RUL:n talvi-estaruuskilpailut Rovaniemellä vuonna 1956. Kilpailuja oli ainoita jo vuonna 1950, nyt vasta ne uskottiin tänne.

Liiton edustajana kävi kapt. Raasina antamassa ohjeita. Valittiin eri toimikunnat, joita laajuuden vuoksi ei liene syytä tässä tarkemmin mainita. Apua saatiin lisäksi monelta taholta.

Kilpailupaikkana oli Saarenkyiän maasto. Edellisestä syksystä lähtien siellä puuhattiin järjestelytyössä.

Kaikki oli valmista 29. 3. 1956. Paikalle saapui 119 osanottajaa. Kilpailu suoritettiin ensi kertaa kolmessa osassa: hiihto, kartanluku ja ammunta. Järjestelyistä vastasi kerhon puheenjohtaja kapt. T. Saari, koneisto toimi kitkatta. Kilpailuja seurasiivat liiton ensimmäinen ja toinen varapuheenjohtaja majuri I. Tuklainen ja majuri P. V. Pentikäinen, hallituksen jäsen kapt. O. Kiveli, pääsihteeri kapt. U. Räsänen ja järjestösihteeri kapt. A. Raassina, Rovaniemen Sohtiaspiirin päällikkö ev.luuth. K. Suurkari oli myös kilpailuja seuraamassa.

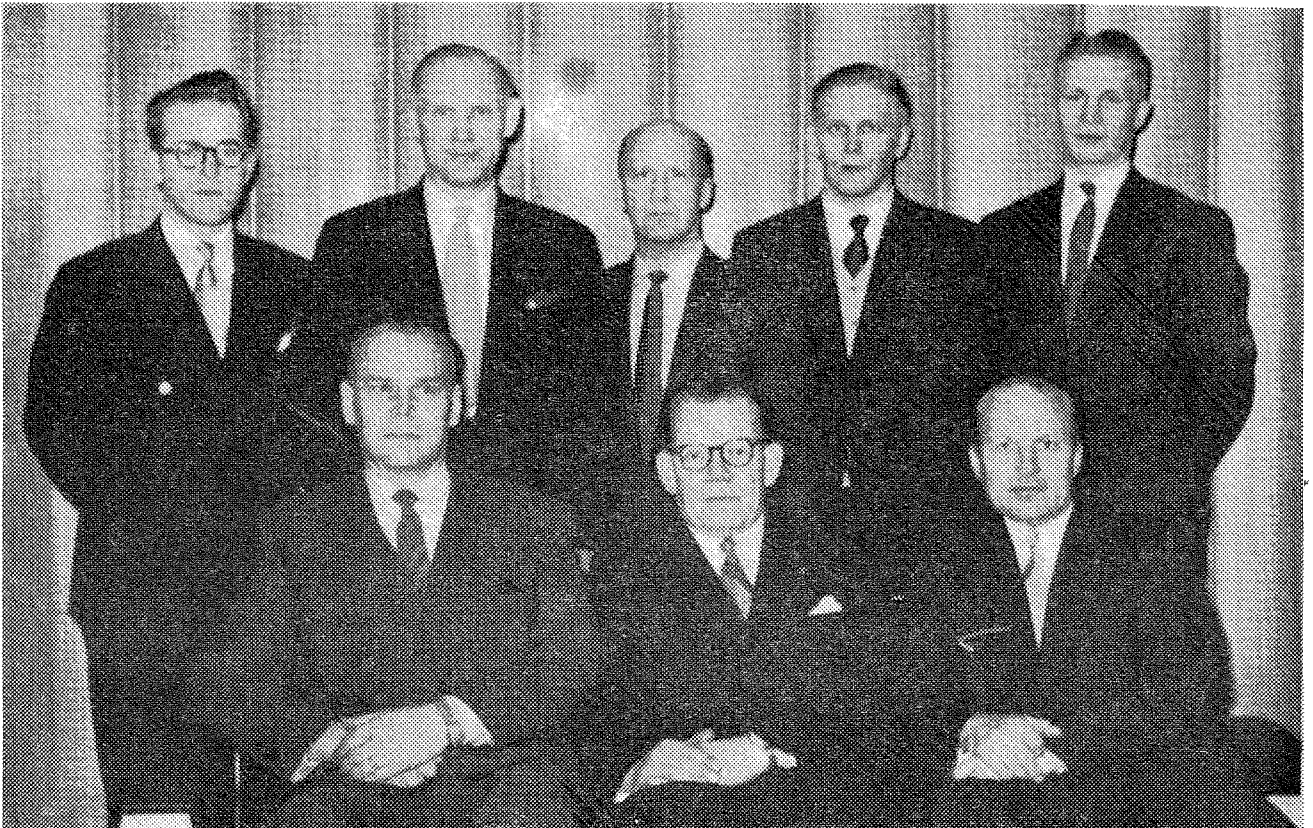
Kilpailijain majoitus ja ruokailu tapahtui Lapin Rajavartiostossa.

Tuloksista kannattaa mainita, että voittajan, vänr. J. Nikulaisen jälkeen oli varmana kakkosena kerhon entinen jäsen luuth. P. Vaarala, vänr. J. Herranen oli 25. Nytkilpailtiin piirien välisestä paremmuudesta: Lapin piiri oli 9.

Huoltotyö

Järjestettäessä kerhon uutta työmuotoa, avustustoimintaa, lähdettiin siitä, että reservin upseerien yhteenkuuluvaisuus uloituu myös kaatuneitten reservin upseereitten omaisiin. Oli koetettava sekä henkilisen että aineellisen tuen avulla

helpottaa vaikeuksiin joutuneita. RUL:n huoltotoiminta jakautuu seuraaviin tapauksiin: 1) kaatuneen reservin upseerin perheet, 2) kaatuneen vanhemmat ja muut omaiset, 3) invaliidipseerit ja 4) muut vaikeuksiin joutuneet reservin up-

NYKYINEN JOHTOKUNTA. Eturivi vas. E. Urponen, puh.joht. T. Saari, U. Kautovaara. Takana vas. H. Liljeborg, P. Pitkänen, A. Partanen, E. Vöhälä, Erkki Kähkönen.

Vuosi	mk
1944	27.000:—
1945	—
1946	41.000:—
1947	135.000:—
1948	71.000:—
1949	70.000:—
1950	165.000:—
1951	185.000:—
1952	125.000:—
1953	80.000:—
1954	20.000:—
1955	40.000:—
1956	60.000:—
Yhteensä	1.019.000:—

seerit. Huoltomutoja ovat perusavustukset, tilapäisavustukset ja neuvonta.

Rovanemen Reserviupseerikerho yhdisti huoltoupeerin tehtävät sihteerin tehtäviin. Näitä hoiti sodan jälkeen setsemän vuoden ajan kapt. E. Urponen. Hän hankki tietoja kaatuneista ja haavoittuneista useilta taloilta. Saatujen ilmoitusten perusteella tutkittiin keitä kerhon alueella oli avun tarpeessa ja koetettiin helpottaa heidän toimeentuloaan. — Huoltoupeerin ja kerhon johtokunnan piti antaa lausunto apuatarvitsevista liitolle, joka tavallisesti myönsi avustukset omista varoistaan. Paljon on kerho käyttänyt huoltotyöhön omiakin varojaan. Monet kerhon jäsenet ovat olleet aktiivisesti mukana varoja avustuksiin hankittaessa ja monet kauppalaan liikkeet ovat suhtautuneet suopeasti keräyksiin.

Ensimmäiset RUL:n kiertokirjeet, jotka koskivat huoltotyön järjestämisestä, saapuvat Rovaniemelle v. 1945. Ilmeistä onatoimisuutta osoittaa kuitenkin se, että kerhon välirauhan aikana valittiin johtokunta (puh.joht. majuri E. Wegehus ja siht. luutn. E. Mela) jo helmikuussa vuonna 1944 ainoi liitoita avustusta erälle reserviupseeriperheelle. Liiton toimenpiteistä ei ole tietoa, mutta Yhteyssikunta Roi luovutti seuraavassa kuussa mainituille perheille yhteensä 27.000 markkaa. Vuodelta 1945 ei ole tietoa avustuksista; kerhon uudesta syntymisestä lähtien niitä on jaettu seuraavasti:

Juhlatoiminta

Kerhon järjestämät juhlat voidaan jakaa kolmeen ryhmään: 1) Illallistanssaiset tai muut sellai-

Summa jakautuu kuuteenkymmenen viiteen avustukseen. Moni on saanut niitä useamminkin kerran. Avustuksen määrä on tavallisesti ollut 10.000—20.000 markan vaiheilla. Suurin kerralla myönnetty erä nousi kuitenkin 100.000 markkaan. Se oli rakennusavustusta.

Rahallisen tuen antamisen lisäksi on kerho käynyt talkoilla auttamassa kaatuneitten leskiä varsinkin raskaimmissa rakennustöissä. Neuvontahuolto on tapahtunut liiton ohjeiden mukaan kunakin kerhon jäsenen tuttavilleen antaman avun muodossa.

Monet liikuttavat kiitoskirjeet kertovat, että kerhon huoltotyö on ollut suureksi avuksi. Näyttää siltä, kuin tuo työ olisi nyt olojen vakinnuttua vähemmässä.

Kerhon naisjaoston työ huoltotoiminnan tukemiseksi käsitellään toisaalla, samoin toimenpiteet varojen hankkimiseksi.

koitetut virkistysillaisuudet, joissa tulojen kerääminen tapahtui arvonnan tai myyjäisten avulla eikä niinkään pääsytiluilla, 3) isänmaalliset juhlat. Hei sodan jälkeen olivat alussa mahdittu etualalla, koska kerho vain niiden avulla sai varoja toimintaansa varten. Sittenmin ovat isänmaalliset juhlatilaisuudet jääneet yksinomaisiksi. Muutos käy ilmi tilaisuusjärjestäjien toimikunnan nimestä; se oli aluksi huvi-, nykyään juhlatoimikunta, vuodesta 1951 on juhla järjestämässä ollut myös hengellinen toimikunta.

Tanssailtuloista mainittakoon, että vuonna 1947 kerho sai neljästä tilaisuudesta 148.000 markkaa tulojen ollessa tuolloin kaikkiaan 226.000 markkaa. Siis 2/3 tuloista hankki huvitöimikunta. — Myöhemmin tultavaksi järjestää kaksi juhlaa, toinen keväällä, toinen syksyllä. Viime vuonna on pidetty enää vain syyskanssaiset, joista on ilmeisesti tullut kerholle traditio.

Juhla on ollut tarkoitus pitää maaseudullakin. Kuitenkin näyttää käydyin vain Kemijärvellä. Tulos oli kaikin puolin lahdeuttava, joten sen puolesta olisi kyllä kannattanut jatkaa.

Kerhon jäsenten keskeisiä juhlia ovat olleet pikkujuhlat ja laskiaisretkitanssaiset. Molemmat ovat saaneet hiljaisen lopun. Viimeisessä pikkujuhlassa, vuonna 1953 pidetyssä, oli mukana vain viitisentoista osanottajaa. Tämän jälkeen ei enää kiinnherättämisyritystä ole tehty.

Ohjelma näissä juhlissa oli yleensä monipuolinen: oli orkesterimusiikkia, kerhon jäsenistä koottu upseerikuoro lauloi, naisöimikunta auttoi osaltaan, ja yksityiset jäse-

net esiintyivät harrastustensa mukana. Hyvin tavallisia olivat arpajaiset, joissa alkuvuosina oli voitoina liiton hankkimia ruotsalaisia lahjatarvotteita, myöhemmin arvotavaa saatiin lahjoituksina kauppalan liikkeiltä tai tehtiin omin voimin. Keväällä 1953 kerho järjesti tustustusillaisuuden nuorille upseereille. Tarkoituksena oli esitellä heille kerhon toimintaa ja saada uutta verta siihen mukaan. Tilaisuudessa olikin nelisenkymmentä uutta jäsentä.

Isänmaalliset juhlat tulevat kerhon ohjelmaan vuonna 1949. Silloin järjestetään Rovaniemellä Suomen Marsalkan syntymäpäiväjuhla LR:n, Rovaniemen Sotilaspöirin ja kerhon toimesta. Tästä juhlasta, johon kuuluu kunniamsoitus sanakarihaudoilla ja tavallisesti iltajuhla, on tullut jokavuotinen tilaisuus.

Sotamarsalkka Mannerheimin kuolemnan jälkeen on järjestetty vuosittain 28. 1. Marsalkan muistojuhla.

Kaatuneitten muistopäivän ja it-senäisyyspäivän juhlatilaisuuksiin kerho on osallistunut. Sanakarihaudoille on laskettu kerhon seppeli ja usein on lisäksi oltu kunnialavartiossa.

JR 33:n kotiuttamisen 10-vuotisjuhlissa vuonna 1954 ja Jääkärihikkeen 40-vuotisjuhlissa 25. 2. 1955 kerho oli mukana. 6. Divisioonan muistojuhlaan 1. 7. 1956, joka oli samalla Kelsinkäisen taistelun 15-vuotisjuhla, osallistui monia kerhon jäseniä.

Uusia toimintamutoja hahmoteltaessa kerho on päättänyt ryhtyä juhlatilaisuuksien muodossa tekemään toimintaansa tunnetuksi jäsentensä lasten, partiolaisien, teiniä ja muiden nuorten keskuudessa.

Kerhon naisoimikunta

Toimenpiteet kerhon naisjaoston perustamiseksi lähivät ainakin kahdelta taholta: huoltotoiminnan tukemiseksi ja juhlien järjestämiseksi johtokunta toivoi saavansa apua naisilta. Ilmeisesti myös kerhon jäsenten puolisoiden keskuudessa oli pyrkimystä päästä lähemmäs seuraamaan ja avustamaan kerhon työtä.

Johtokunta, huvittoimikunta ja 18 upseerin rouvaa kokoontuivat 14. 4. 1948 keskustelemaan naisjaoston perustamisesta. Se katsottiin välttämättömäksi. Jaoston työmuotojen hahmotelu ja organisaation luominen annettiin seuraavana vuonna erikoistoimikunnan tehtäväksi. Ke-väällä 1949 vahvisteti johtokunta naisjaoston säännöt toimikunnan ehdotuksen mukaisina.

Naisjaoston päätarkoitus on alus-

Hengellinen toiminta

Hengellinen toiminta sai reservi-upseerien piirissä alkunsa jo vuonna 1947 Heisingin kerhossa. Liitto otti tämän ohjelmaansa samana vuonna. Silloin perustettiin Reserviupseeriliiton Hengellinen Toimikunta. Sen asiamies kaplt. S. Harro kiersi kerhoissa ja neuvoiteli hengellisen työn aloittamisesta mm. Rovaniemellä jo helmikuussa v. 1948. Tuolloin ei kuitenkaan vielä varsinaisesti alkunsa päästy. Kerholla oli juuri ajankohtaisena muun toiminnan uudelleen vakinnuttaminen ja jo alulle pannun työn kehittämisen. Liitto piti kuitenkin asiaa vireillä ja sai past. luutn. P. Seppäsen ja past. luutn. S. Niemisen lupautumaan vuonna 1949 johtamaan Rovani-

em ta asti ollut varojen hankkiminen huoltotyöhön. Tähän on pyritty eri tavoin: ompeluseuroissa on kerätty kahvirahjoja, on valmistettu arpajaisiin voittoja ja muita juhlissa myytävää esineitä, juhlita naiset järjestivät ohjelmaa, huolehtivat koristelemisesta ja tarjottuista, kerhon retkillä, talkoissa ja eräissä kilpailuissa naiset ovat olleet kanttimia pitämässä. Keräämäänsä varat naiset ovat luovuttaneet kerholle.

Kerhon taloudellisen aseman vankistuttua ja juhlien luvun pienentyttyä on naisjaostonkin toiminta jäänyt vähäiseksi. Jo parin vuoden ajan on jaoston työskentely ollut aivan hiljaisista. Nyt 20-vuotisjuhlien kynnyksellä on taas havaittu naistenkin mukana olon tarpeellisuus kerhon toiminnalle.

men reserviupseerien hengellistä toimintaa. Asia kypsyi edelleen hiljaisuudessa. V. 1950 päätti kerhon yleinen kokous perustaa hengellisen toimikunnan, johon tuli kolme kerhon edustajaa, yksi pappismies ja yhdysupseeri Lapin Rajavartioston ta. Kevät-talvella piti past. luutn. A. Ohinen kerhossa luennon aiheesta hengellisen työn merkityksistästeleville joukolle. Asia oli siis vireillä. Vuodesta 1951 lähtien on Rovaniemen Reserviupseerikerholle joka vuodeksi valittu hengellinen toimikunta. Sen puheenjohtajana on siitä lähtien ollut kaplt. E. Tapaninen. Toistakin tietä voi katsoa hengellisen toiminnan saaneen alkunsa.

Sankarihautalaisuuksissa kerho on ollut mukana sodasta saakka: johtokunta on kerhon puolesta laskenut seppeleön, ja jäseniä on ollut kunniavarfiossa. Vanhaa perua ovat joulun ja uudenvuoden kunniavarfioit sankarihauudalla.

Hengellisen toimikunnan työ monipuolistui. Aluksi enkä »kokoontui vain kaksi tai kolme», mutta sittemmin työ on laajennut liiton antaman ohjeitten mukaan. Toimikunnan monista tehtävistä mainittakoon: 1) toimia niiden jäsenten yhdyssteenä, jotka kokoontuvat Jumalan sanan merkeissä, 2) saada kerhon juhlaillaisuudet arvokkaiksi, 3) edistää raittitta elämäntapoja, 4) vaalia kerhon puolesta sankarivalmajien muistoa, 5) avustaa kerhoa huoltotyössä, 6) järjestää hengellisiä ittoja. Työskentelyn tulee olla huoneeltaan henkilökohtaista. Vähitellen olisi saatava kaikki reserviupseerit arvostamaan hengellisen elämäntarkomuksen tarpeellisuus.

Näitten periaatteitten mukaan kerho on koettanut toimia. Juhlallisuuksiin sankarihauudolla osallistutaan edelleen. Hengellinen toimikunta vel kerhon jäsenet 15. 5. 1952 tutustumaan Palosalmen metsäyömiestoktiin. Pastori A. Ohinen johti retkeä sekä selosti kodin toimintaa. Perillä oli muutakin ohjelmaa, talo tarjosi vielä kahvit. Mukana oli 44 kerhon upseeria puoli-soineen.

Itsenäisyyspäivänä oli samana

vuotena jumalainpöveluksen ja seppeleitten laskun lisäksi tutustumis-tilaisuus Rovaniemen uutteen kirkkoon. Pastori E. Arola selosti sen historiaa ja esitteli uuden alttarifreskon.

Keväällä 1953 Lapin Reserviupseeripiiri pyysi Rovaniemen kerhoa järjestämään piirin hengelliset päivät — vielä kevään kuluessa. Toimikunta ryhtyi puuhaan, ja Lapin upseerien Veljespäivät pidettiin 1. 3. 1953 Rovaniemellä. Puhujaksi saatiin kenttäpöipä J. Björklund. Vieraiden ja oman puhujien lisäksi esiintyi kerhon jäsenistä muodostettu upseerikuoro. Mukana oli runsaasti kerhon upseereita perheineen.

Sykyvällä kerhon jäseniä oli mukana Sallan sankarimuistomerkkiä paljastettaessa. Seuraavana vuonna kokoontuttiin Rovaniemen sankarihauudalle samoissa merkeissä.

Palmusunnuuntaina vuonna 1954 pidettiin jälleen kerhon toimesta Rovaniemellä Lapin upseeritten hengelliset Veljespäivät. Vieraina olivat ev.luutn. J. Jarkka ja lääninrovasti kaplt. J. Sillanpää seurakunnan oman pappien lisäksi. Kerhosta osallistui viitisenkymmentä jäsentä.

Vuoden 1955 aikana toimikunta on koontanut kerhon jäseniä kolmeen veljesilltaan. Työskentelyä on tarkoitus jatkaa samoinssa pitteissa edelleen. Uutena toimintamuotona ovat retket toisten kerhojen keskuuteen tulleet ajankohtaisiksi.

Kerhon talous

Rovaniemen Reserviupseerikerhon rahastonhoitajana toimi kapteeni J. Manninen sodan jälkeen vuoden 1954 loppuun saakka, sitten vänrikki H. Liljeberg. Talousarvio päätetään tavalliseen tapaan vuosikokouksessa, mutta johtokunta on joutunut omatoimisesti usein tilapäisten menojen vuoksi hankki- maan tarvittavat varat.

Kerhon suurimpia menoeria ovat jäsenmaksu liitolle ja Reserviupseerilehden tilausmaksu, huoltoavustukset, urheilujoukkueitten matkakustannukset ja luentomenot. Varoja nähtiin on saatu jäsenmaksuina, avustuksina liitolta ja Lapin reserviupseeripiiriltä, juhlien tuloina, arpajaisista, lahjoituksina ja kannatusyhdistykseltä.

Ensimmäisinä sodan jälkeisinä vuosina liitto poikkeuksellisesti avusti kerhon urheilujoukkueita etelän matkoilla. Piirin kilpailuihin jäsenet ovat osallistuneet omalla kustannuksellaan. Urheilukilpailujen palkinnot on useimmiten saatu lahjoituksina.

Kesällä 1948 kerho toimeenpani arpajaiset huoltotyönsä tukemiseksi. Näiden puhdas tuotto oli 70-387 mk. Seuraavina vuosina naisjaosto järjesti arpajaisia. Toisinaan myytiin liiton arpoja. Vuonna 1955 kerho piti yhdessä piirin kanssa arpajaiset. Myymistä jäi aina jokin osa kerholle.

Ns. kannattavia jäseniä kerho on pyrkinyt hankkimaan toimintansa alusta saakka. Vuonna 1952 päätettiin perustaa kannatusyhdistys. Se onkin voinut vuosittain auttaa kerhoa huomattavalla rahamäärällä. Kannattajajäseniä oli vuoden 1956 alussa 45 ja viime vuoden

aikana saatiin heiltä noin 100.000 markkaa. Kannatusyhdistyksen aikansaamiseksi on suurin ansio kapt. R. Saajolla.

Vuonna 1951 kerho hankki myytäväksi autovihettä sekä RUL:n onnittelukortteja ja surunvalitteleuad- resseja, joita on edelleenkin saatavissa kauppalan liikkeissä. Myöhemmin on tullut myös omia joulu- ym. kortteja. Parallaan on käynnissä Marskin pienoispatsaan myynti- kilpailu eri joukkueitten välillä. Kerho on varannut tähän palkinnotkin. Osa tuloista jää kerhon käyttöön.

Useana keväänä kerho on pannut toimeen yöryyrystaloita. Alussa innostus asiaa kohtaan oli vilkasta, mutta viime vuosina jäseniä on ollut vain niukalti mukana.

Kerhon taloudellinen asema on aina ollut kohtalaisen hyvä. Jo vuonna 1948 varattiin 100.000 markkaa käämpäostoon Silmäjärveltä. Hanke jäi kuitenkin toteutumatta, koska käämpä oli jo ehditty myydä toisille.

Huoltotyöhön kerho on voinut käyttää omiakin varojaan. Alkuaikoinahan suurin osa saatiin hi- toita.

Kerho on avustanut muutamia Lapin Reserviupseerikerhoja näiden perustamisessa myöntämällä rahal- lista tukea.

Vuonna 1950 lahjoitettiin Kaja- nokan Upseerikerhon »Norsuun» Helsingissä neljä porontaljaa.

Nykyisin kerhon on hankittava varoja noin puolemmillioonan mar- kan menojen peittämiseen. Jäsen- määrän kasvussa ovat taloudelliset mahdollisuudet parantuneet entisestään.

Jäsenmäärän kasvu

Edeillä on ollut puhe Rovaniemen Reserviupseerikerhon toiminnasta. Sen voi huomata koko ajan laajen- tuneen. Tähän on osaltaan vaikut- tanut kerhon jäsenmäärän suuri kasvu. Tämä on huomollista, kun muistetaan, että vuosittain on kol- me reserviupseerikursssia, jotka ne- kin ovat entistäin laajempia. — Kahdenkymmenen vuoden aikana on kerhon jäsenmäärä tullut kuusi- sinkertaiseksi. Talvisodan aikana tapahtui suurin lisäys, luku kaksin- kertaistui. Nykyisin kasvu on ollut tasaisista. Jäsenmäärän kehitys il- menee seuraavasta:

Vuosi	Jäsenmäärä sen lopussa
1937	41
1938	54
1939	46
1941	95
1946	97

Yhteys liittoon ja piiriin

Kerhon monivuotinen puheenjohtaja majuri P. V. Penttikkänen on v. 1949 lähtien kuulunut RUL:n hallitukseen. Viimeksi kuluneina kahtena vuotena hän on ollut liiton varapuheenjohtajana. Hän on si- ten Rovaniemen Reserviupseeriker- hon ja koko Lapin upseereitten puo- lesta ollut yhteydessä liittoon ja voi- nut edistää suuresti kerhojen toi- minnaita.

Vuodesta 1955 lähtien on kapt. T. Saari kuulunut RUL:n urheilu- toimikuntaan.

Kun liiton piiriorganisaatiota toi- menpantiin, ei Lapin kohdalla ta- pahtunut oleellisesti mitään uutta.

1947	119
1948	124
1949	126
1950	133
1951	140
1952	195
1953	210
1954	232
1955	248
1956	264

Kerhon toiminnan kannalta tär- keintä olisi tietää suuriko osa jäse- nistöstä todella on aktiivisesti mu- kana. Alkuaikoina näyttää enem- mistö olleen innokasta, mutta jä- senien luvun kasvussa aktiivisten toimijoiden suhteellinen osuus on laskenut kuten yleensäkin tapahtuu. Viime vuosilta voi sanoa n. 1/3—1/2 jäsenistä ottaneen joksensikin uut- teraasi osaa kerhon toimintaan. Ab- soluuttinen luku on silti tietenkin selvästi kasvanut.

Täällä oli olemassa jo vastaavaa. Hei sodan päätyttyä Lapin kerhot päättyivät toimia yhteistyössä. Tä- mä ilmeni alussa urheilukilpailujen järjestämisenä koko Lapin alueella. Tästä toiminta on vähitellen laa- jentunut käsittämään kaikkia liiton työaloja.

Lapin kerhojen yhteistyötä varten valittiin eri alojen toimikunnat. Nämä ovat jatkaneet työtään Lapin Reserviupseeriipiirin alaisina. Yh- teistä esintymistä on helpottanut se, että kerhot ovat perustaneet nu- sia kerhoja ja tukenet näitä alku- vaiheissa. Nythän tämä kuuluu pii- rille.

Ajatus piiri- jaon toteuttamisesta on saanut siis alkunsa Lapista ja erikoisesti Rovaniemen kerhosta, joka oli alkuunsaattaja Lapin kerhojen yhteistoimintaa järjestettäessä ja yhtenä esikuvana RUL:n piiri-organisaatiota luotaessa.

Lapin Reserviupseeri- ja ohjelmassa on ollut majuri P. V. Pentti-

Ansioimerkit

Suomen Reserviupseeriliiton kuitainen ansioimerkki myönnettiin kerhon pitkäaikaiselle puheenjohtajalle uittopäällikö, majuri P. V. Penttikäiselle liiton vuosikokouksessa 27. 5. 1951. Hänen työskentelynsä Rovaniemen kerhon ja Lapin Reserviupseeri- ja ohjelmassa aloittamiseksi sodan hävittämissä Lapissa on ollut ratkaiseva ja korvaamaton.

Seuraavana vuonna, 17. 5. 1952 merkki myönnettiin kansakoulunopettaja, kapteeni E. Urposelle, joka on toiminnut kerhon sihteerinä ja huoltupseerina sodan jälkeen sekä Lapin piirin sihteerinä.

20-vuotisjuhlien kynnyksellä

Viime vuosina on kerhon johdon taholla harkittu toiminnan ja jäsennääntään kasvun vuoksi uuden organisaation luomista. Vuonna 1956 päätettiin jakaa jäsenet ryhmiin ja joukkueisiin. Ryhmään kuuluu kuusi-kahdeksan miestä, jolla on oma ryhmänjohtajansa. Ryhmän upseerit on valittu lähellekin asuvista, joita henkilökohtainen kosketus on nopeasti saatavissa. Noin 4—7 ryhmää muodostaa joukkueen, jolla on johtaja ja varajohtaja. Viime vuon-

käinen. Kerhon edustajina piiri-toimikuntaan kuuluvat kulloinkin puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Piirin muuhin toimikuntiin on valittu kerhon vastaavien toimikuntien puheenjohtajat. Piirin sihteerinä ovat toimineet kerhon sihteerit.

Kerhon monivuotinen urheilupseeri kapteeni T. Saari sai liiton kultaisen ansioimerkin 5. 5. 1954. Suurelta osalta hänen ansiostaan Rovaniemen Reserviupseerikerho on menestynyt erittäin hyvin Lapin piirin kerhojen välisissä urheilukilpailuissa.

Rovaniemen kerhon ehdotuksesta kenraaliluutnantti A. Bläckille myönnettiin liiton kultainen ansioimerkki 27. 5. 1951.

Vuonna 1955 merkki myönnettiin Rovaniemen kerhon ehdotuksesta Lapin Rajavartioston komentajalle eversti A. Pennaselle hänen antamansa suuriarvoisen tuen kiitokseksi.

na muodostettiin seitsemän joukkueita. Ryhmä- jaon avulla varmaan saadaan kaikki entistä paremmin mukaan toimintaan. Tässä mielessä onkin järjestetty ryhmien välisiä kilpailuja.

Vanhvoja reserviupseereita askartuttaa kysymys miten saadaaan yhä uudet polvet kerhon työskentelyyn osallisiksi. Kuten on jo mainittu valmistuu RUK:sta kolmesti vuodessa uusia reserviupseereita. Näitä nuoret miehet olisi kiinnitettävä

penkana vanhoihin heti palvelusajan päätyttyä, kun saatu oppi on vielä tuoreena mielessä. Täten taataan kerhon toiminnan jatkuvuus vanhempien ikäluokkien siirtymässä toimintaan. Kun kerhon työkenttä parhailiaan on voimakkaasti laajentumassa, tuntuu, että sieltä löytyy jokaiselle harrastuksia vastaavaa puuhaa. Osaltaan tämänkin kerhon kaksikymmenvuotisen toiminnan kuvaus pyrki osoittamaan, miksi reserviupseerikerhot on perustettu ja miten niiden keskuudessa voi itse kukin antaa oman panoksensa yhteisen asian hyväksi.

Vuonna 1957 Rovaniemen Reserviupseerikerho täyttää 20 vuotta. Sen kunniaksi on päätetty hankkia kerholle oma lippu ja myös juhla- ja muistokortteja. Tämän keväen toiminta on suunniteltu juhlayöitä silmällä pitäen ja kohdadan muodostaa varmaan vuosijuhlailaisuus.

Tulevaisuuteen kerho voi katsoa toivoilikkaasti. Varmaan nykyinen jäsenistö tuntee sen omaksi kerhokseen, ja tulevat reserviupseerit hakeutuvat sen piiriin ja ottavat sen omakseen.

Sin memoriam

Sodissa kaatuneet kerhon jäsenet.

Res.luutn. I. Passi	kaatunut	17. 12. 39	Suomussalmella
” J. E. Hietala	”	23. 12. 39	Jousijärvellä
Res.vänr. K. Rautajoki	”	4. 3. 40	Saijalla
” S. Salonsaari	”	4. 3. 40	”
Kapteeni K. Geitel	kaatunut	16. 7. 41	Sallassa
Luutnantti P. Karvo	”	22. 8. 41	”
Vänrikki M. J. Mäkynen	”	22. 8. 41	”
Kapteeni E. V. Kesti	”	10. 6. 44	Kivihemessä

ROVANNIEMEN RESERVIIUPSEERI-				KERHON JOHTOKUNTA				
Vuosi	Puh.joht.	Varapuh.joht.	Sihteerit	Varsinaiset	jäsenet		Varajäsenet	
1937	Maj. B. Heimolainen	Luutn. A. Lunki	Vänr. A. Tolonen	Vänr. U. Paavilainen	Vänr. A. Aro-palio	—	Vänr. E. Snellman	—
1937	»	»	»	»	»	—	»	—
1938	Kapt. E. Ahonius*	»	Vänr. A. Tiainen	Luutn. A. Paasilio	Luutn. A. Lap-palainen	—	Vänr. K. J. Paassalo *)	—
1939	» A. Wegelius	Luutn. P. Karvo	Luutn. U. Ailanko	Kapt. E. Ahonius	Vänr. A. Tiainen	—	Kapt. A. Risku	Luutn. U. Ailanko
1941	» A. Wegelius	Kapt. P. V. Penttikäinen	»	Kapt. J. Manninen	Luutn. A. Lap-palainen	—	Kapt. A. Risku	Vänr. A. Svensk
1946	Maj. P. V. Penttikäinen	Luutn. P. Harki	Kapt. E. Urponen	Kapt. J. Manninen	Kapt. O. Luoto	—	Kapt. T. Ervasti	Kapt. A. Rau-tela
1947	»	Kapt. A. Rautela	»	»	» F. Norberg	Luutn. P. Harki	»	»
1948	»	»	»	»	»	»	»	»
1949	»	»	»	»	»	»	»	»
1950	»	»	»	»	»	»	»	»
1951	»	»	»	»	»	»	»	»
1952	»	»	»	»	»	»	»	»
1953	»	»	»	»	»	»	»	»
1954	»	»	Kapt. V. Pitkänen	»	»	»	»	»
1955	Kapt. E. Urponen	Kapt. U. Kautovaara	Vänr. P. Pietilä	Kapt. A. Rautela	Luutn. P. Pitkänen	»	Kapt. F. Norberg	»
1956	Kapt. T. Saari	»	Luutn. E. Vähätä	Kapt. E. Urponen	Luutn. P. Pitkänen	Luutn. O. Alm	Yhtiutn. E. Lauri	»

*) Poisnmuuton takia 30. 9. 1938 puheenjohtajaksi kapt. A. Wegelius ja johtokunnan varajäseneksi luutn. P. Karvo.

ASA aina ajan tasalla

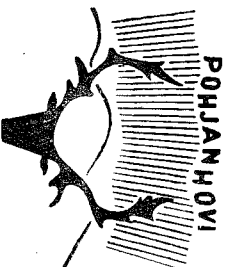
KUN TAMÄN TIEDÄTTE NIIN TIEDÄTTE
MINKÄ RADION VALITSETTE.

ASA:N piirimyyjä Lapissa

Lapin Skonera Oy

Rovaniemi - Kairatie 7
Puhelin 2727

Reserviupseerien suosima

Rovaniemi

Skoti- ja alkomailla tunnuksista saaneet puukkovalmisteenne

ILVES-puukot ja LAPINLEUKUT myydään edel-
leenkin takuulla.

Näitä kuitamaituotteita on saatavana nykyisin
joka puolella Suomea.

J. MARTTININ PUUKKOTEHDAS

Rovaniemi
Puh. Vaihde 3581

MEIJERIEEN KESKUSOSUUSYHDIKKE
ROVANIEMEN KONTTORI

Toimipaikat:

Rovaniemi Kemijärvi
Kittilä Sala
Sodankylä

KEMIOY

METSÄOSASTO

Rovaniemi

KEMIOEN UITTOYHDISTYS

Rovaniemi

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

Rovaniemi

Yh 62 vuotta rahalaitos toimintaa paikka-
kunnan ja maakunnan hyväksi.

Suorittaa kaikkia pankkitöidensä piiriin
kuuluvia tehtäviä.

LIHANTALOSTUSLAITOS JA TEURASTAMO

Tiedustelkaa tuotteitamme alan kauppiailta.

Puh. 3536

VEITSILUOTO OSAKEYHTIÖ

MEISÄOSASTO

Rovaniemi

Puh. vaihde 3791

Metsäpiirikonttorit:

Kemissä (Tervola)

Rovaniemellä

Kemijärvellä

Sodankylässä

Kitilässä

Pellosa

Yhtömiöllä

Rannalla

Alapiirikonttorit:

Sallassa

Posiolla

TYÖTÄ JA MÄÄRÄTIEOISTA TOIMINTAA

Vaati polttoaineeseen se koneisto, jolla yhteiskuntamme hengittää. Siltä näköalapaikalta, jolla me suoritamme omaa osuuttamme, on ilahduttavaa seurata reserviupseeritoiminnan alalla tapahtuvaa, epäitsekkästä uuraustusta, jonka toimeksiantajana on järkkymätön uhrimieli ja sammunaton rakkaus isämaahan ja kotikonnuun.

Tuo näkymä sanelee meille sen kiitollisen tervehdyksen, jonka haluamme osoittaa Rovaniemien Reserviupseerikerholle, joka ihailtavalla tavalla vaali suomalaisen sotilaan kunniakkaita perinteitä maakunnassamme.

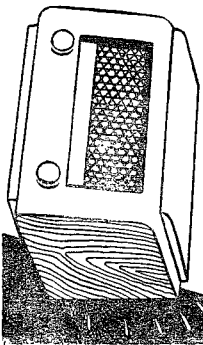

Rovaniemen Kauppa
Osakeyhtiö

Pohjolan Curtis Oy

ROVANIEMI

*Säästämisen avulla
toteutat*

TOIVEESI

Haluat kotisi uuden radion,

pesukoneen tai jääkaapin. Säästämällä ja sijoittamalla säästösi paikkakuntasi osuuskassaan voit itse toteuttaa toiveesi. Kotiseutusi Osuuskassa haluaa auttaa Sinua ja perhettäsi toiveitasi toteuttamisessa.

LAPIN LÄÄNNIN
OSUUSKASSAT
47 toimipistettä

TERAZS OY

ROVANIEMI
Puh. 3681

**Edullinen ostos on aina
ostos osuusliikkeestä**

Kaikki laitoksemme ovat Teidän käytettävissänne

LEIPOMO, SUURRAVINTOLAT JA
LUKUISAT ERIKOISMYYMÄLÄT

OSUUSLIIKE LAPINMAA
Rovaniemi

Lapin Kuljetus Oy
Raivaus- ja Maansiirto Oy

ROVANIEMI - Koskikatu 26
Puhelimet 2151, 2152, 3138, 3221

POHJOLAN SÄHKÖ OY

Puh. 2600

Allamainitut liikkeet onnittelevat 20-vuotisjuh-
laansa viettävää Reserviupseerikerhoa

Torkkolat & Savukoski
Kirkonkankaan Kauppa
Ruoka- ja Sekatavara-kauppa Veikko Salla
Aslak Oy
L. Leppäluoto Oy
Pukutalo Oy
Pohjan Puku Oy
Lapin Radio Oy
Lapin Systema
Rovaniemen Säästöpankki
Vakuutusyhtiö Tarmo
Poro ja Riista Oy
LAPIN AUTO-RENGAS OY Rovaniemi, puh. 3020 ja 2577
VANION HUOLTO OY Rovaniemi, puh. 3020 ja 2577

— *Asiantuntemus*
ja kokemus —

siinä työmmme peruskiivi suorit-
taessamme kaikkia rakennus-
alaan kuuluvia töitä.

Kemin Rakennus Oy
Rovaniemi

50 VUOTTA

on liikkeemme harjoittanut paitsi kaupallista toimintaa,
myöskin valistus- ja opintotyötä jäsenistömme ja henki-
lökuntamme keskuudessa. Lisäksi olemme tukeneet eri-
laisia yhdistyksiä maakunnan henkisen ja taloudellisen
elämän kohottamiseksi.

Liittyykää asiakkaaksi ja jäseneksi.

ROVANIEMEN OSUUSKAUPPA

Rovaniemen Kunnallisklubi

RAVINTOLA — KOKOUSHUONEITA
Puhelin 2041

Rovaniemen reserviupseerien kokoontrittsapaikka.

Rovaniemen Skalustaja Oy

ja

Puuhonka

Rovaniemi

Rob. Saastamoinen Oy

Perustettu 1897

ROVANIEMI
IVALO
KAUKONEN
KEMIJÄRVI
KIISTALA
KITTIÄ

Hyvä päätös

on toteutettava — ennenkuin se unohtuu. Moni ajattelee ryhtyvän s ä ä s t ä m ä ä n järjestelmällisesti, mutta asian toteuttaminen jää »sillä kerta»...

Asettakaa säästämissä tavoitteenne kohtuulliseksi, mutta noudattakaa järkähtämättä, mitä olette päättäneet. Päämäärä on saavutettu nopeammin kuin uskoittekaan — ja seuraava tavoite on jo paljon helpompi toteuttaa.

Valitkaa omaksi pankiksenne

Pohjoismaiden Yhdyspankki

Karjapohjolaista

aina saatavissa

LIHAA — LIHAJALOSTEITTA

FINEKSIÄ — KALIAA

KARJAPOHJOLA

Rovaniemi

Rakentavaa työtä
Pohjois-Suomen
kotien hyväksi

ROVANIEMEN
KONTTORIPIIRIN
OSUUSKAUPAT

